

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3186/LM/2013

DOSAR NR. 5149/97/2013

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 10 DECEMBRIE 2013

PREȘEDINTE:

- Filimon Cornelia	- judecător
- Oșan Adriana Geta	- asistent judiciar
- Sântămărian Gabrela	- asistent judiciar
- Hanciu Liliana	- grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA în numele și pentru membrul de sindicat reclamanta DAMIAN GINA LILIANA, împotriva pârâtului GRĂDINIȚA cu PROGRAM PRELUNGIT NR. 1 Hunedoara, având ca obiect litigiu de muncă – drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana, lipsă fiind pârâta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța, verificându-și competența, conform dispozițiilor art.131 alin. 1 Cod procedură civilă, constată că este competentă general, teritorial și material să judece prezenta cauză, conform dispozițiilor art. 95 al.1, pct. 4 din Codul de procedură civilă, art. 269 Codul muncii și art. 208, 210 din Legea nr. 62/2011.

Instanța, invocă din oficiu excepția prescripției parțiale acțiunii pentru perioada 01.01.2010 – 30.04.2010.

Reprezentanta reclamantei depune delegație de reprezentare și lasă la aprecierea instanței soluționarea excepției invocate. Arată că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de propus și solicită judecarea cauzei.

Instanța văzând că s-au depus actele necesare soluționării acțiunii, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin *acțiunea în conflict individual de muncă* înregistrată la această instanță la data de 13.06.2013 sub nr.5149/97/2013 Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul DAMIAN GINA LILIANA, a chemat în judecată pe pârâtul GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.1, solicitând instanței obligarea pârâtului la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii-cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pe perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație, la data efectivă a plății.

În fapt, reclamantul a arătat, în esență, că drepturile salariale ale membrilor de sindicat (personal didactic) câștigate în instanță până la data de 31.12.2009, în temeiul Legii nr.221/2008, nu au fost acordate începând cu data de 01.01.2010, la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, în mod nelegal, că Legea-cadru nr.330/2009 garantează la nivel de principiu menținerea drepturilor salariale câștigate (art.3 lit.c) prin hotărâri judecătorești sau recunoscute și stabilite prin acte normative, că salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009 (art.30 al.5 din Legea-cadru nr.330/2009, art.5 al.1 din OUG nr.1/2010) și că nu a beneficiat nici de

sumele compensatorii prevăzute expres la art.6 al.1 din OUG nr.1/2010. A mai arătat că prin O.G. nr.15/2008 privind creșterile salariale care se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată prin Legea nr.221/2008 (declarată constituțională în cadrul controlului anterior de constituționalitate), s-a prevăzut că începând cu data de 01.10.2008 valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru salariile personalului didactic să fie de 400.00 lei, că prin decizia nr.3/04.04.2011 a Înalte Curți de Casație și Justiție s-a stabilit că OG nr.15/2008 constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, începând cu data de 01.10.2008 și până la data de 31.12.2009 și că în considerentele deciziei Curții Constituționale nr.877/2011 s-a reținut că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 01.01.2010 se va face pe coeficientul de salarizare avut în plată la data de 31.12.2009, stabilit în conformitate cu Legea nr.221/2008 și nu cu OUG nr.41/2009.

De asemenea, reclamantul a susținut că potrivit jurisprudenței CEDO întemeiată pe art.1 din Protocolul nr.1 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului personalul didactic din învățământ are o speranță legitimă că în anul 2010 și 2011 drepturile salariale se vor acorda, de asemenea, în conformitate cu dispozițiile Legii nr.221/2008 și în temeiul hotărârilor judecătorești favorabile membrilor de sindicat, că în anul 2010 avea dreptul cel puțin la sumele compensatorii corespunzătoare diferențelor dintre salariul plătit și cel rezultat din punerea în executare a sentințelor judecătorești.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art.112 C.pr.civ., art.268 al.1 lit.c Codul muncii, art.28 și art.208-211 din Legea nr.62/2011, art.3 lit.c, art.30 al.5 din Legea-cadru nr.330/2009, art.5 și 6 din OUG nr.1/2010, Legea nr.221/2008, art.1 al.5 și art.20 al.1 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxelor de timbru, conform art.270 Codul muncii.

Pârâțul, legal citat, nu a depus întâmpinare și nu s-a prezentat în fața instanței pentru a-și formula apărări.

În probațiune, la dosarul cauzei au fost atașate înscrisuri.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Analizând cu precădere, potrivit disp. art.248 al.1 C.pr.civ., excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, instanța apreciază ca aceasta este întemeiată.

Astfel, potrivit art.268 al.1 lit.c C.muncii republicat, cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate „în termen de 3 ani de la data mașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat (...)”.

Or, în raport de aceste dispoziții și reținând că prezenta acțiune a fost formulată de reclamantă la data de 13 iunie 2013, instanța urmează a constata drept întemeiată excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune având ca obiect diferența de drepturi salariale pentru perioada 01 ianuarie 2013 – 30 aprilie 2013, urmând a o admite ca atare.

Asupra fondului cauzei, constată că, adevărul atașat la dosar atestă faptul că reclamantul a fost angajat al unității de învățământ pârâte în perioada menționată în cerere, având funcția de cadru didactic.

Prin OG nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 a fost stabilită la 400,00 lei, aceasta urmând a fi valoarea de referință pentru creșterile salariale ulterioare. Prin decizia nr.1093/15.10.2008 Curtea Constituțională a constatat că legea de aprobare a OG nr.15/2008 este constituțională.

Prin OUG nr.136/2008, dispozițiile Legii nr.221/2008 privind data acordării creșterilor salariale, au fost modificate, în sensul acordării majorărilor salariale începând cu luna aprilie 2009. Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor OUG nr.136/2008 de către Avocatul Poporului, prin decizia nr.1221/12.11.2008, a admis excepția și a constatat că prevederile acestei ordonanțe sunt neconstituționale.

Ulterior, Guvernul a emis o nouă ordonanță de urgență, respectiv OUG nr.151/2008, prin care s-au redus majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, iar Curtea Constituțională, prin decizia nr.842/02.06.2009, a constatat neconstituționalitatea prevederilor art.I pct.2 și 3 din această ordonanță de urgență.

La data de 29.01.2009, Guvernul României, prin OUG nr.1/2009, a modificat dispozițiile OG nr.15/2008 și ale Legii nr.221/2008, iar ulterior apariției acestei ordonanțe s-au mai adoptat încă două ordonanțe, respectiv OUG nr.31/2009 și OUG nr.41/2009, care conțin prevederi similare cu cele ale OUG nr.1/2009. Sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.2 și 3 din OUG nr.1/2009, Curtea Constituțională, prin decizia nr.989/30.06.2009, a constatat neconstituționalitatea acestora, iar în ceea ce privește OUG nr.41/2009 Curtea Constituțională a reținut că este oricum afectată de vicii de neconstituționalitate, conform deciziei nr.124/09.02.2010, fiind lipsită de efecte.

În consecință, singurele prevederi legale ce produc efecte în cauză sunt cele ale OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, fără a fi avute în vedere modificările legislative operate prin ordonanțele de urgență afectate de vicii de neconstituționalitate.

Ca urmare a constatării, prin decizii succesive pronunțate de Curtea Constituțională, a neconstituționalității modificărilor aduse OG nr.15/2008, așa cum aceasta a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate cu începere de la data de 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.

În considerentele acestei decizii s-a reținut că, prin Decizia nr.62/2007, Curtea Constituțională a înlăturat orice dubii cu privire la efectele declarării neconstituționalității unei dispoziții de abrogare, stabilind că, în cazul constatării neconstituționalității lor, acestea își încetează efectele juridice în condițiile prevăzute de art.147 al.1 din Constituție, iar prevederile legale care au format obiectul abrogării continuă să producă efecte juridice.

Instanța reține totodată că la data de 1 ianuarie 2010 a intrat în vigoare noua lege-cadru a salarizării unitare, Legea-cadru nr.330/2009, care prevede la art.1 al.2 că începând cu data intrării sale în vigoare drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în această lege. De asemenea, potrivit art. 30 al.5 din același act normativ, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal, iar potrivit art.6 pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la lege sau nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.

Analiza textului de lege evocat denotă caracterul acestuia de normă de protecție, intenția legiuitorului de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar fiind evidentă.

În vederea stabilirii unor criterii de determinare a sintagmei „salariu avut”, prin art.5 al.6 din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar s-a prevăzut că *„reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile OUG nr.41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai-decembrie 2009, aprobată prin Legea nr.300/2009.”*

Față de conținutul normei citate rezultă că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 urma a se realiza luând în calcul salariul de bază la care ar

fi fost îndreptăţit acesta la data de 31 decembrie 2009, ceea ce reprezintă dreptul recunoscut şi ocrotit de lege.

În acest context se reţine că noul salariu de bază pentru anul 2010 trebuie calculat pornind de la preluarea celui care corespundea funcţiei deţinute potrivit grilei de salarizare valabile în luna decembrie 2009 şi care trebuia plătit personalului didactic din învăţământ, în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000.

Se impune a fi subliniat şi faptul că drepturile salariale fac parte din conţinutul complex al dreptului la muncă, iar aceste drepturi intră în sfera dreptului de proprietate reglementat de art.1 din Protocolul nr.1 adiţional la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, astfel cum rezultă din jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului. De exemplu, în Cauza De Santa contra Italiei (Hotărârea din 2 septembrie 1997), în contextul aplicabilităţii art.6 paragraful 1 din Convenţie, Curtea a reţinut că plata salariului este un drept "pur patrimonial", iar în Cauza Vilho Eskelinen şi alţii împotriva Finlandei (Cererea nr. 63.235/00, Hotărârea din 19 aprilie 2007, paragraful 94), aceasta subliniază că în Convenţie nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu cu o anumită valoare şi nu este suficient ca un reclamant să se bazeze pe existenţa unei "contestaţii reale" sau a unei "plângeri credibile", dar o creanţă poate fi considerată drept o "valoare patrimonială", în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1, atunci când are o bază suficientă în dreptul intern, de exemplu, atunci când este confirmată de o jurisprudenţă bine stabilită a instanţelor (Kopecky împotriva Slovaciei, Hotărârea din 28 septembrie 2004).

În acest context, instanţa reţine şi cele dispuse de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, pe calea recursului în interesul legii, prin decizia nr.11/2012, în care a stabilit că, în interpretarea şi aplicarea dispoziţiilor art.5 al.6 din OUG nr.1/2010 şi ale art.30 din Legea-cadru nr.330/2009, personalul didactic din învăţământ aflat în funcţie la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile OG nr.15/2008 privind creşterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învăţământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008.

Se vor avea în vedere şi dispoziţiile art.330⁷ al.4 C.pr.civ. potrivit cărora dezlegarea dată problemelor de drept judecate de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, în recursul în interesul legii, este obligatorie pentru instanţe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României.

Având în vedere motivele de fapt şi de drept mai sus enunţate, raportat la prevederile Legii nr. 221/2008, văzând şi dispoziţiile art.6 al.1 din OUG nr.1/2010 potrivit cărora „în cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr.330/2009 (...) sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcţia respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferenţa, în măsura în care persoana îşi desfăşoară activitatea în aceleaşi condiţii”, instanţa constată că acţiunea în conflict de drepturi este întemeiată şi va fi admisă.

Pe cale de consecinţă, se va obliga pârâtul la calculul şi plata către reclamant a sumelor compensatorii corespunzătoare drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferenţa dintre salariile efectiv încasate şi cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008 şi a Legii nr.330/2009, începând cu data de 01.05.2010 şi până la data de 31.12.2010.

Pentru o justă despăgubire şi pentru repararea prejudiciului suferit, în temeiul art.161 al.4 Codul muncii (forma în vigoare la data de referinţă a cauzei), se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflaţie la data efectivă a plăţii.

Văzând că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată.

**Pentru aceste motive,
În numele legii,**

HOTĂRĂŞTE:

Admite excepția prescripției parțiale a dreptului material la acțiune pentru perioada 01.01.2010 – 30.04.2010, invocată de instanță din oficiu

ADMITE în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr. 22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR DEVA, cu sediul în Deva, str. Gh. Barițiu, nr.2 Corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamanta DAMIAN GINA LILIANA, împotriva pârâtei GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.1, cu sediul în Hunedoara, str. Piața Florilor, nr.1bis, jud. Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre salariile efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008 și a Legii-cadru nr. 330/2009, pentru perioada 01 mai – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședință publică, azi, 10 decembrie 2013.

Președinte
Filimon Cornelia

Asistenți judiciari

Oșan Adriana Geta
Concediu de odihnă
Președinte complet
Filimon Cornelia

Sântămărian Gabriela
Concediu de odihnă
Președinte complet
Filimon Cornelia

Grefier
Hanciu Liliana

30.12.2013
4 ex - FC/CA



